

Pilda Întoarcerii Fiului risipitor este un simbol al Tainei Pocăinței: Patriarhul Daniel

În Duminica a 34-a după Rusalii, a Întoarcerii Fiului risipitor, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învățătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința Patriarhală în care a evidențiat că Evanghelia citită în cadrul Sfintei Liturghii (Luca 15, 11-32) ne arată că sufletul înviază din moartea spirituală prin pocăință. Preafericirea Sa a subliniat că Biserica a rânduit citirea Pildei Întoarcerii Fiului risipitor în a -doua duminică din perioada Triodului pentru a evidenția importanța pocăinței, „ca mod de ridicare a omului din păcat, de împăcare cu Dumnezeu și de revenire la vocația lui sfântă de a dobândi sfințenia și viața veșnică”.

Întâistătorul Bisericii noastre a precizat că Pilda Întoarcerii Fiului risipitor este un simbol al Tainei Pocăinței sau a Spovedaniei. „Momentele ridicării spirituale din păcat a tânărului risipitor sunt de fapt treptele pocăinței fiecărui om care dorește să-și înnoiască, să-și schimbe viața și să se împace -cu Dumnezeu, cu semenii și cu el -însuși”, a spus Preafericirea Sa.

Referindu-se la țara depărtată în care a plecat fiul risipitor, Patriarhul României a arătat că aceasta are și o semnificație spirituală, nu doar una geografică, fiind o

stare a libertății totale a omului printr-o înstrăinare de Dumnezeu: „Țara depărtată este o țară a îndepărtării omului de Dumnezeu și o țară a libertății trăite ca uitare de Dumnezeu și împătımire în plăceri materiale și trupești. Țara depărtată este țara libertății totale, fără nici o supraveghere, fără nici un control, fără nici un sfat, fără nici un ajutor”.

În continuare, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a explicat gesturile surprinzătoare ale tatălui care a alergat cu bucurie în întâmpinarea fiului risipitor revenit acasă. „Ce înseamnă aceste gesturi ale tatălui? Ele înseamnă prețuirea pe care o are Dumnezeu față de pocăința omului păcătos. Când omul se hotărăște să se întoarcă la Dumnezeu, mare bucurie se face în ceruri, iar Dumnezeu Se bucură de această întoarcere și iese în întâmpinarea celui care se pocăiește, aleargă spre el pentru a-i dărui iertarea. Haina cea dintâi (Luca 15, 22) ne arată legătura dintre botezul în apă și botezul lacrimilor sau al pocăinței. Inelul pus în mâna fiului risipitor pocăit, reîntors acasă, înseamnă reînfierea prin har a omului înstrăinat de Dumnezeu prin păcat, înseamnă reintrarea omului păcătos, dar pocăit în iubirea neschimbată, neîntreruptă a lui Dumnezeu, pentru că inelul are o continuitate. Iar încălțăminteia nouă înseamnă ajutorul harului lui Dumnezeu care vine odată cu iertarea păcatelor, pentru ca omul să poată păși peste spinii ispitelor. Vițelul înjunghiat înseamnă Taina Sfintei Împărtășanii, care este arvuna bucuriei din Împărăția cerurilor, arvuna bucuriei învierii și a vieții veșnice”, a spus Patriarhul României.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a vorbit apoi despre fiul cel mare al tatălui, care nu a avut aceeași iubire iertătoare față de fratele său. „Fiul cel mare, harnic și ascultător, nu are aceeași iubire milostivă și iertătoare ca tatăl său. El reprezintă uneori pe credincioșii evlavioși, împlinitori ai poruncilor lui Dumnezeu, dar adesea foarte critici la adresa celor păcătoși, pe care mai mult îi judecă decât îi ajută să se îndrepte. De aceea, Evanghelia de astăzi este nu doar Evanghelia iertării fiului risipitor, ci și Evanghelia împlinirii fiului virtuos, dar neiertător. În esență, Evanghelia ne arată că iubirea milostivă și negrăită a lui Dumnezeu copleșește dreptatea Lui. După dreptate, fiul risipitor trebuia pedepsit potrivit pagubelor pe care le-a produs prin risipirea averilor primite de la tatăl său. Însă iubirea milostivă a lui Dumnezeu a copleșit dreptatea Lui, pentru că sufletul unui om păcătos care se pocăiește are o valoare infinită. De aceea, Dumnezeu Tatăl nu pune pe același plan bunurile materiale risipite și valoarea eternă și unică a fiecărui suflet care se întoarce la El prin pocăință. Evanghelia aceasta a inspirat troparul care se cântă la slujba călugăriei, «Brațele părintești». Călugăria este, după cum spunea părintele arhimandrit Cleopa Ilie, Taina Pocăinței organizată pentru toată viața. De aceea, acest tropar, «Brațele părintești», este cuprins și în sedelnele din Utrenia zilei de

astăzi și a devenit un simbol al pocăinței monahului sau monahiei pentru întreaga viață. Duminica Întoarcerii Fiului risipitor ne arată cât de importantă este în perioada de pregătire pentru Postul Mare -și în toată perioada Postului Sfin-telor Paști pocăința sinceră”, a -subliniat Preafericirea Sa.

— ziarullumina.ro